

Sa ne imaginam urmatorul scenariu: un guvern autohton, postcomunist decide sa adopte o lege prin care toate convorbirile telefonice si electronice vor fi monitorizate legal pentru o perioada de sase luni. La cererea organelor de urmarire, operatorii vor fi obligati sa transmita datele solicitate in cel mult doua zile "pentru actiunile de prevenire, cercetare, descoperire si urmarire a infractiunilor grave". Acum, sa vedem cu ochii mintii care ar fi reactia societatii civile, a presei, a opozitiei si a indivizilor obisnuiti. Fara doar si poate, indignare pe toata linia, proteste, urlete, opozitia ar striga "dictatura", presa ar lua foc, ONG-urile ar arata cu degetul spre Europa, intelectualii ar vedea o incalcare a vietii private, etc.

Dar daca legea Big Brother vine nu din mintea autoritara a vreunui politician local, ci din sofisticatele mecanisme de productie legislativa marca UE, atunci situatia se schimba.

Nu se mai vorbeste de restrangerea drepturilor, ci de "infringement" si de sanctiunile ce vor fi suportate de catre Romania, in cazul in care refuza norma. Nu se va mai aminti de inevitabilele abuzuri, pentru ca politicienii europeni au motivatii mult mai suave decat cei neaoși. Nu se va pomeni de dictatura pentru ca dictatura, stim cu totii prea bine, nu poate fi decat nationalistă si xenofoba, niciodata globalista. Nu se vor face aluzii la pierderea suveranitatii deoarece acum facem parte din marea familie europeana, "cu drepturi si obligatii implicite". Nu se va compara situatia cu cea din regimul comunist, pe care si-o aduc aminte mai toti romanii, intrucat Europa inseamna viitorul, nu trecutul. Samd.

Dincolo de dezbaterea propriu-zisa, clasata ieri prin adoptarea de catre Camera Deputatilor a legii, nu contenește sa ma surprinda felul in care atributul de european reprezinta o fundatura, clasica de acum, a gandirii libere. Orice masura, proiect, lege, idee, sta sau pica in functie de acest standard suprem. Criteriile rationale ale adevarului (in sfera epistemologica) si ale drepturilor personale (in filozofia politica) au devenit caduce. Singurul etalon valid il reprezinta

Europa e cu ochii si urechile pe noi

Scris de Ninel Ganea
Marți, 22 Mai 2012 23:00

viitoarea constructie europeana si hartogaraia birocratica adiaceta. Si fiind o utopie socialista, camuflata, nici macar foarte bine, in hainele unui liberalism schiop, marsaluieste si calca deja in picioare toate ramasitele Vechii Europe.

Degeaba incerci sa convingi lumea ca leviathanul european reprezinta opusul ideilor ce au construit Continentul, chiar si in ordinea economica invidiata pana mai ieri lacom. Imaginile bunastarii si prosperitatii au captivat in asa masura imaginatia incat oamenii isi vind pe nimic orice resurse legale de independenta personala.

In timpul asta, pasoptistii contemporani stau si asteapta, mai mult sau mai putin dezinteresati, salvarea tarisoarei de la Bruxelles. Doar ochiul vigilent al externilor ne poate aduce scaparea, profetesc [sincronizatorii nostri](#). Incat mai ca iti vine sa exclami alaturi de Catavencu: "Nu voi, stimabile, să știu de Europa d-tale, eu voi să știu de România mea și numai de România... Progresul, stimabile, progresul! În zadar, veniți cu gogorițe, cu invențiuni antipatriotice, cu Europa, ca să amăgiți opinia publică...". Glumim, desigur...

PS: Pentru completarea tabloului trebuie mentionat [protestul mai multor organizatii non guvernamentale](#) importante, desi sunt la fel de semnificative si numele care lipsesc. De altfel, o privire aruncata pe finantatorii ONG-urilor poate raspunde multor intrebari. Iar ziarele de astazi trateaza subiectul marginal.

{jcomments on}